

تحلیلی بر جایگاه حکمروایی خوب شهری و نقش آن در نظام مدیریت و برنامه‌ریزی شهری (مورد مطالعه: شهرداری اهواز)

آزاده اربابی سبزواری^۱*

آرش قاسم پور^۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۱/۲۵ تاریخ چاپ: ۱۴۰۰/۰۲/۰۴

چکیده

در حال حاضر رویکردی که به عنوان اثربخش‌ترین، کم‌هزینه‌ترین و پایدارترین شیوه اعمال مدیریت شهری معرفی می‌شود «حکمروایی خوب شهری» می‌باشد. هدف از مقاله حاضر شناسایی ابعاد و مؤلفه‌های حکمروایی خوب شهری و وزن‌دهی و اولویت‌بندی هریک از آنها است. همچنین تحلیل نقش این ابعاد و مؤلفه‌ها در نظام مدیریت و برنامه‌ریزی شهری، شهرداری اهواز می‌باشد. بدین منظور پس از مرور مبانی نظری و پیشینه پژوهش با استفاده از غربالگری فازی و نظر خبرگان شهرداری، ۹ بُعد و ۲۷ معیار شناسایی شد. روش پژوهش حاضر توصیفی - تحلیلی است. جامعه و نمونه آماری عبارت است از ۲۵ نفر از مدیران ارشد و دارای حداقل ۱۰ سال سابقه مدیریتی و اجرایی در شهرداری اهواز که در شناسایی ابعاد و مؤلفه‌های ارزیابی حکمروایی شهری شهرداری اهواز نقش داشتند. سپس پس از شناسایی ابعاد و معیارها با تکنیک فرآیند تحلیل سلسله مراتبی فازی به وزن‌دهی ابعاد و معیارهای ارزیابی حکمروایی شهری پرداخته شده است. نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که بُعد، رعایت انصاف و عدالت رتبه اول و توانمندی و ظرفیت اجتماعی شهروندان رتبه دوم و ابعاد: قانون‌گرایی و حاکمیت؛ مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی؛ اجماع‌گرایی؛ تمرکززدایی و تسهیل مشارکت؛ شفافیت؛ کارایی و اثربخشی و بیش راهبردی رتبه‌های سوم تا نهم را کسب نمودند.

واژگان کلیدی

حکمروایی خوب، مدیریت، برنامه‌ریزی شهری، غربالگری فازی، فرآیند تحلیل سلسله مراتبی فازی.

۱. دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر، تهران، ایران. (نویسنده مسئول: aarbaby@yahoo.com)

۲. دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر، تهران، ایران.

(ghasempour_arash@yahoo.com)